

عنوان مقاله:

انسان شناسی عرفانی از منظر خطبه 222 نهج البلاغه

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

یلدا آزر می - دانشجوی دکتری ادبیات عرفانی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

مقام مولا علی علیه السلام به عنوان مصدر و منبع ولایت، صاحب ولایت کلیه و مقام نفسیت نبی اکیرم (ص) - در عرفان اسلامی جایگاهی بلند و بی بدیل است. کلام حضرت امیر (ع) که از ولایت و حکمت علوی سرچشمه میگیرد، ظهور ینابیع حکمت بر لسان ولی الله اعظم است و خطبههای نهج البلاغه صورت کتبی آن امام همام است که به گیواهی شارحین نهج البلاغه مبدأ علم طریقت و حقیقت است. خطبه 222 نهج البلاغه که مشحون است به دقایقهایی در عیالم عرفان و معرفت شناختی و انسانشناسی اسلامی، دارای چند محور اصلی است و این محورهای کلی عبارتند از: 1. ذکر، صیقل قلبها. 2. مراتب ذکر 3. ولایت 4. ذاکران و حکیمان محور هدایت جامعه. 5. نشانهای اهل معرفت و تبیین لذا در این پژوهش با استفاده از منابع اسنادی به بازجسیت انگیاره - ؛ « رجال لا تلهیهم بیع و لا تجاره عن ذکر الله » آیهی های انسانشناخت در خطبهی 222 پرداخته شده و فرضیه پژوهش بر آن است که بتواند از طریق کنکاش در اسرار نهج البلاغه، نظریهی انسانشناختی امیرالؤمنین را بسط و شرح کند.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، خطبه 222، انسان شناسی، ذکر، رجال الله، ولایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300531>

